

Præstetavler

Præstetavlerne har i mange kirker været ført i flere hundrede år. Derfor er skriften ofte gammeldags. I gamle kirker er de som regel påbegyndt efter reformationen, fordi sognepræsten nu blev en helt anderledes vigtig person.

Præsten bliver lærd

Før reformationen var sognepræsterne ulærde mænd, som en rigere kannik ved en domkirke eller en provst eller biskop ansatte i et sogn, som han havde indtægterne fra.

Med reformationen fik menigheden indflydelse på valget af præst. Med indførelsen af det almindelige præstedømme blev præsten en af sognets egne og ikke repræsentant for en særlig hellig stand som før Reformationen.

Det almindelige præstedømme:

Luther skriver i 1520: "alt, hvad der er krøbet ud af dåben" (dvs. alle kristne) er af "gejstlig stand" og "viet til præst, biskop og pave".

Det betyder, at enhver kristen kan på næstens vegne træde frem for Gud med bøn om tilgivelse.

Men menigheden vælger af sin midte, en person, de har tillid til, til at være deres præst – forkynde evangeliet og holde dåb og nadver.

Christian 3. bestemte f.eks. at sognepræsten efter reformationen skulle bo i den næstbedste gård i sognet. Derfor fik sognepræsten også mere social betydning. Han var den lærdeste mand og forholdsvis velstående.

Mænd og kvinder

Præsterne var mænd indtil loven i 1948 gav kvinder mulighed for at blive præster i den danske folkekirke. Men man kan se på præstetavlerne, hvor langsomt det går før der rent faktisk kom en kvindelig præst til sognet. I dag er cirka 50 % af præsterne kvinder, og deres andel ser ud til at stige i de kommende år.

